

El festival d'estiu de BCN ▶ La creadora

Pàgines 2 i 3 <<<

A LA VISTA

LA CÀMERA LÚCIDA

Imatges minimalistes, elegants i subtils, marcades per un ritme coreogràfic, componen l'espectacle de Shiro Takatani, el segon del panorama japonès que ofereix el festival. Frene-sí estètic.

Teatre Lliure. 18 al 20 de juny.

L'ODISSEA

El gran text d'Homer, segons la traducció de Carles Riba, arriba a l'amfiteatre amb la narració de Lluís Soler i la música d'Eduard Iñiesta. *L'odíssea* recupera així la tradició oral amb què va ser concebuda. Firma la direcció Antonio Calvo.

Teatre Grec. 20 de juny

atractives propostes des de la Factoria Escènica Internacional, un entorn que no té res a veure amb la projecció que dona el TNC o el Grec. No hi era, en aquell grup, Pablo Ley, amb qui la directora va comptar per teixir la dramaturgia de *L'auca del senyor Esteve* i que ara torna a col·laborar en aquest projecte.

REGALS D'ORIENT // Si el Grec sembla tornar als orígens amb un clàssic grec, el salt cap al futur serà immediat. Ryoki Ikeda presentarà el dijous 17 una gran instal·lació a l'amfiteatre que utilitzarà la llum i el so com a elements escoltòrics. També serà la primera proposta del Panorama Japó, un dels atractius del festival. D'Orient arribaran, diu Szwarczer, regals definits pel refinament, la sensibilitat i que apunten a la reflexió. ≡

Dirigeix l'adaptació de Heiner Müller del clàssic d'Èsquil. Però hi afegeix una gran innovació: convertir Prometeu en dona.

IMMA FERNÁNDEZ
BARCELONA

-L'exigent públic de l'obertura del Grec no es talla i, com va passar fa dos anys, escridassa si no queda convençut. ¿Por al repte?

-Jo no penso en aquestes coses. Tinc la pressió de sempre: vull que l'espectacle vagi de meravella, que els actors s'hi sentin còmodes i que dominin el màxim d'ells mateixos. Estem fent una feina súper honesta i ens hi deixem la pell, i això és el més important. És un gran honor obrir el festival més important de Barcelona.

-I és la primera dona que ho aconsegueix, un doble repte.

-Tinc una sort enorme. Aquest any també m'he estrenat a la Sala Gran del TNC. Penso en les moltes dones que pensaven que això no passaria mai. Aquesta és una revolució que amb prou feines té cent anys.

-¿S'ha sentit com l'heroi rebel Prometeu moltes vegades al llarg de la seva carrera?

-Ufff. No ho sé. El que sí que he sentit moltes vegades és la invisibilitat. Allò que deia María Jesús Valdés: «Els homes no és que no ens vulguin, és que no ens veuen». És una frase genial.

-Doncs aquest és un muntatge de dones. Fins i tot ha donat a una actriu, Carme Elias, el paper protagonista de Prometeu. ¿Per què?

-¿I per què no? El món, històricament, ha estat masculí, tots els mites eren homes, però ara ja no és així. I no és una visió feminista. És actual.

-¿Quina lectura actual poden fer els espectadors d'aquest clàssic?

-El públic veurà un reflex extrem del món en el qual viu. Hi ha moltes coses d'avui, i no només en referència a les tiranies i les dictadures. El món de Zeus és terrible, sòrdid, terrorífic, luxosíssim. És un món d'un control enorme en què qui s'escapa

Carme Portaceli Directora teatral

«L'obra és un reflex extrem d'aquest món»

JULIO CARBÓ

UNA SÒLIDA TRAJEKTÒRIA ▶ VALÈNCIA, 1957 ▶ 'LES PRESIDENTES', 'FAIRY', 'QUÈ VA PASSAR QUAN NORA...?', 'L'AUCA DEL SENYOR ESTEVE'...

és totalment apartat i, després, també utilitzat.

-Les tragèdies dels clàssics es perpetuen eternament...

-Segueixen passant coses terribles. El text d'Èsquil explica com Prometeu es rebel·la contra el tirà Zeus, que té intenció de convertir els humans en animals, i li roba el foc per donar-lo als mortals perquè siguin éssers conscients i cultes. Zeus el castiga i l'aïlla del món.

-¿Per què va decidir en la seva dramaturgia (juntament amb Pablo Ley) afegir un final procedent de l'obra Zement de Müller sobre l'alliberament del tità?

-La idea de Müller em va resultar molt interessant: el mite, després d'estar tancat durant tant de temps, quan surt alliberat al món està calcinat, dissecat... Jo també em plantejo: ¿en què queda una rebel·lió dissecada?

«Dir homes com a genèric no és innocent. S'ha de dir éssers humans»

da? ¿En una samarreta amb la cara de Che Guevara estampada?

-Es qüestiona, doncs, si va valer la pena donar el foc als homes.

-Als éssers humans. Dir *homes* és un error del llenguatge que no és innocent. Abans la dona no existia i ara diuen que *home* és un terme genèric, però de genèric res de res. Quan el text parla dels homes diem *els mortals, efimers...* Fa anys que jo ho faig així en totes les meves obres. Em sona malament dir *l'home* és un ésser que... Jo crec que sí que va valer la pena que els éssers humans rebessin la consciència, encara que moltes vegades l'han utilitzat de forma vomitiva. I les revolucions són necessàries perquè és l'únic que es pot fer, ¿no? ≡

Prometeu

▶ Teatre Grec • 13 al 15 de juny • 22.00 • 16-28 €

Roca Barcelona Gallery

UN ESPAI ÚNIC AL MÓN

Roca Barcelona Gallery. Un edifici avantguardista. Els rituals de l'ésser humà al bany. Una experiència visual i interactiva. Una nova manera visual de crear el teu propi espai de bany. I les últimes novetats de Roca. Un espai únic a Barcelona que no et deixarà indiferent.

EXPOSICIÓ

OBJECTES QUE HAN CANVIAT EL MÓN

L'eficàcia del disseny quotidià a la societat moderna.

Fins al 30 de juny. Visites guiades gratuïtes.

Vespa Piaggio, 1952

Telèfon, 1910

Radiotocadiscos, 1950

Entrada lliure

Roca THE LEADING GLOBAL BATHROOM BRAND
www.roca.com

C/ de Joan Güell, 211-213, Barcelona. Al costat d'El Corte Inglés de Maria Cristina

Horari: De dilluns a dissabte de 10h a 20h. Diumenge de 10h a 14h. Tel. 93 366 12 12

www.rocabarcelonagallery.com